

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDI KESKLIIDU HÄÄLEKANDJA

Toimetus ja talitus: Tallinn, Vene tän. 11-a, kr. 10. Postkast 70. Telefon 9-28. ☒ Tellimise hind: aasta peale 700 marka, kuus 60 marka. Eesti Spordileht ilmub igal reedel.

VIII. aastakäik.

Laupäeval, 18. juunil 1927. a.

VIII. aastakäik.

4:1

16. 6. 27. Eesti-Läti 6. maavõistlus, Staadionil pealtvaatajaid 4000. Meeskonnad: Läti—Jürgens; Gravelis—Pikols; Varakajs—Stantschiks (kapt.)—Tills; Urbans—Taurinsch—Scheibels—Pavlovs—Braschmanis. Eesti Tipner; Liivar (kapt.)—Kallaste; Reinfeld—Piperl—Einmann; Paal—Pihlak—Ellmann—Joll—Üpraus. Vahekohtunik G. S u n d, Soome. Liinimehed J. Reinans ja V. Rõks.

K. 6.58 ilmuvad lätlased, k. 7.01 Eesti, k. 7.03 G. Sund. Kaks hümmi, kuna vahekoht. saab Porilaste marsi.

Maavõistlus algab k. 7.06

Ellmanni avalöögiga. Lätlased valisid tuule soodustuse. Läti (Järg 3. lhk.)

Ülemisel pildil köidab eelkõige tähelepanu staadioni mõjuv tribüün, mis vaatajatest viimaseni täidetud. Pildil situatsioon esimeselt poolajalt Läti väravas. Vasakult alates on näha: Stantschiks, Pihlak, Joll, vahekoht. Sund, Gravelis (lööb peaga), piirimees Reinans, Varakajs, Üpraus.

Keskmisel pildil: Läti meeskond. Vasakult: Gravelis, treener Kurz, Pavlovs, Scheibelis, Urbans, Varakajs, Pikols, Jürgens, Taurinsch, Braschmanis, Tills, Stantschiks.

Alumine pilt: Pihlak teeb Üprausi söödust 2:1. Lätlastest on vasakult alates näha: Pikols, Stantschiks, Varakajs, Gravelis, Jürgens.

H. Mikas'e fotod.

Ometigi viimaks!

Seekord ei olnud meie rahvusmeeskonna peale pandud lootused asjatud, ootused ei olnud petlikud. Vorm, mida Helsingi jalgpallinädal näidati, ei olnud ainult õnnelikuks juhuseks, vaid järjekindla arenemise saavutuseks, millest alates näib uus etapp meie ohakarikkal jalgpallimaanteel avanevat. Seda kinnitas lätlaste vastu sooritatud partii, mille korrapärasuses ja mõjuvas ülekaalus võisid 4000 pealtvaatajat vahenditult veenduda.

See kaaluvaim trofee, mille meie nahkkuulirüütlid kunagi koju on kannud, peaks eriti hinnatav olema peale hapumõrudate ebaõnnestuste rea, mida Läti vastu on üle elatud, kus nii tehnikas kui taktikas avaldub kindel paremus on otse saatuslikult alati purunenud ja tahtnud meid vägisi ikka kaotusse tirida. „Täna oli jumal jälle lätlane“ — on enda trööstiks osatud sel puhul ainult öelda. Kuigi meil ka 16. juuni võidu eest ei ole eriliselt õnne tänada, ei ole põhjust samuti etteheiteid Fortunale teha.

On ju tõsi, meie võit oleks võinud veel palju mõjurikkamalt väljenduda — kolm püüdmatut palli pörkasid Läti väravapostidest tagasi — kuid õnne kombel veeres ka meie tühjast väravast üks Kallaste tagasisöödust mööda. Nende pallide võrku langemisel oleks meie võit 7:2 olnud. See tagajärg oleks kahtlemata tegelikule jõu-

dude vahekorrale enam vastanud ja jalgpalli välisbörstil meie aktsiaid veidi kergitanud, kuid lepime sellegagi, mis saavutatud.

Matschi ennast tagant järele silmitse-des tundub veidi imelikuna, et esimene poolaeg, kus jõud enam-vähem ühesugused olid, kaks võiduväravat andis, teine aga, kus lätlased harva kaitsepositsioonist välja pääsid, ainult ühe. — Meie meestel ei ole veel siginenud seda halastamatut värvanälga, mis suurmeeskondadele omane ja vastupanu raugemisel just lõkendavale lõpusurumisele meelitab. Ei ole näit. kahtlust, et nende kaartidegagi, mis meie meeskonnal kasutada olid, 12:0 mõningal pool oleks mängida osatud.

See ei ole Eesti meeskonna lahtuseks öeldud. Ta saavutus on suurelt kiiduväärt. Kuid olgu ta vaadeldud ikkagi meie uue jalgpalli ajajärgu algastmena, mitte tipuna. Viimane peegeldugu ikka veel hoopis kõrgemal, hoopis täiuslikumana.

Usume, et meie jalgpallimehed enam sedavõrd kergemeelsed ei ole, et saavutatud loorberiga mõnulema jäävad. Tundes oma püüdmiste edu, peaks just seda suurem vaimustus ja edasipüüu tung neis tekkima, sest, jumal tänatud, tänavused maavõistlused on alles kõik ees ja neis vast peaks need meie meeste parimad palad peituma.

Arvamiste pukett.

Arvamiste puketi kokkunoppimine on spordi-reporteri mitmekesisel tööl kaunis esiplaanil olev asi. Reporteri enese arvamine asjast on kaugelt vähem tähtsam, pealegi kui see arvamine on rohkem arvamisest kujunenud tihti liig lihtsaks, mis lugejale on vähepakuv. On tunduvalt huvitavam, mida lausuvad asjaosalised ise ja seda võimalikult rohkemal arvul, sest mida rohkem lausujaid, seda paljukülgsemad on avaldused. Arvamised on materjaal, mille väiksel abil lugeja saab asjasse süveneda teiste seisukohtade järele ja siis eneses mööduva kohta teha oma isiklik lõpukokkuvõte.

Lõpuvile oli vaevalt antud, kell 9-le lähene-mas, kui juba ette koguda jõudnud inimestest tuli pressida läbi „et „arvajaid“ tabada. See taga-ajamine on siiska ka aegavõttev, sest pukett sai kokku alles keskööks ja täiskuu oli parajasti tõusnud üle kaotuste, kui võis asuda käsikirja juure.

A. Lugenberg.

Esimene, keda meeskonna riietusruumis sai kõnetada, oli liidu esimees A. Lugenberg. Ta lausus kindlas vormis: „Tunnen võidu puhul üht oma suurematest rõõmudest. Meeskond mängis ühetaoliselt ja hästi kombineerivalt. Rohkem soovida ei või.“

G. Sund,

vahekohtunik, oli juba minekul. Ütles järgmist: „Hea võistlus vilistamiseks. Mäng üldiselt kena. Eestlased olid oma vastastest tunduvalt paremad. Saavutatud resultaati vastab täiesti mängukäigule.“

E. Ellmann,

tsentriforward, oli harilikult paremas tujus. „Minu võistluseelne arvamine resultaadi kohta oli 6:2, et kaks minu lööki läks väravaposti, sinna ei saa parata!“

A. Pihlak,

paremsisemine, seisis tema poole pööramisel pingil püsti. Naeratas ja ütles: „Mäng oli „äge“. Lätlased olid nõrgemad kui eeldasin. Nende edurivi töötas vähe, kuna tugevam osa oli kaitse. Enne võistlust lootsin kaheväravalist võitu.“

E. Tipner,

väravavaht, sõlmib kiindumusega kravatti. Tal on läinud jälle hästi, sest ta oma kinnitusele ei ole ta oma elus veel ühelgi matshil saanud „sisse“

üle nelja värava. Ja nüüd ainult üks! Miks siis mitte pisut rõõmustada, pealegi, kus oma forwardid tragid! Tema kõne „Spordilehe“ lugejaskonnale on järgmine: „Ma ei ole Läti vastu väravas seistes seni nii külmetada saanud, kui täna. On küll juuniku, kuid ilmad sedavõrd sügisesed, et pidin kartma nohu saamist. Arvasin väravasse minnes, et võit küll tuleb, kuid ainult 2:1.“

Kuna Tipnerist kord juba kõne, siis ei saa mööda minna tema kokkusaamisest maailma jalgpallikuningaga Helsingis. See oli 3. juuni õhtul Kaivoones, kuhu Helsingi-Tallinna mängu järele olid kogunud FIFA kongressi delegaadid ja 5 linna mängijad. Teistest hiljem tuli sinna ka „jalgpallikuningas“ — FIFA esimees mr. Jules Rimet. Ta märkas meie lauda, tuli juure ja küsis, kus istub meie väravavaht. Küsitava näitamisel sammus ta Tipneri juure ja patutas talle õlale. See oli Tipnerile suurim kiitus Helsingi-Tallinna matshi eest.

R. Liivar,

esmakordselt rahvusmeeskonna kapten, oli saadaval duschi ruumis. Ta lahke jutt oli: „Ainult ebaõnnest tingituna tuli resultaat 6:1 asemel 4:1. Terrään oli pehme ja selle tõttu raske, kuid vaatamata sellele mängisid mehed küllalt hästi. „Värske vere“ saavutus oli rahuldav. Puudusi küll oli, kuid need tulevad edaspidi kõrvaldada. Läti meeskonnas tegi nende mängu ülevalhoidvalt suurt tööd keskpoolkaitsja Stantschiks. Ta tegi küll meie heaks neljanda värava, kuid see õnnetus oli väike, võrreldes kasuga, mida ta mäng Läti meeskonnale andis.“

G. Vain,

vana internatsionaal, oli ka loomulikult kohal. „Peremees“ on palju maavõitlusi teinud kaasa, kuid Läti võitmisest ei ole ta saanud võtta osa. Nüüdse võidu puhul leidis ta, et „Eestil ei ole sarnast forwardi liini veel olnud.“

A. Mally,

Spordi treener: „Mäng oli päris tugev ja kaunis. Meie 4 väravat olid enam kui teenitud. Kohtunik ei olnud kõige parem, kuid ühesugune mõlemale poolele.“

B. Rein,

Riietusruumis asju lõpetades ja linna poole minnes oli juba tühjal staadionil veel ainult mõni üksik inimene. Nende seas ka B. Rein, senine

tsentriforward ja liidukapten. Pealegi veel kahe daamiga. Sellest „tungiva tarviduse“ tõttu mitte hoolides tuli Rein daamide juurest minutiks ära paluda. Kõnelusminutil oli tema ütelse tuum: „Eesti meeskonna kohta haruldane mäng ja seda eriti puutuvat forwarditesse. Enne võistlust uskusin kaheväravalist võitu.“

K. Kurz,

Selle mehega oli juba pikk jutt. Pidamis-koht lätlaste peastaabis — „Roomas“, kuhu ka meie liidumehi oli kogunud. Istusid mitmekesi laua ümber, istujate seas ka dr. Schwarz, kes oma peale oli võtnud seltskonna varustamise Saku Pilseneriga. K. Kurz on Läti liidu treener ja kuulub Austria mängija. Kõneles juba sinna jõudmisel valju häälega täis külma asjatundlikkuse rõhku. Kõnelemine on hoogne, kuid asjalt asjale hüplev. „Väga head olid teil parem sisemine, tsentr ja parem half. Mäng on teenitult võidetud. Vahekohtunik on liig paks ja ei jaksa kaasa jooksta. (Seda ära öeldes paneb Kurz tähele, et „paksuse“ paberile märkimine kirjutaja poolt küllalt agaralt ei sünni ja sõnab: „Ärge häbenege midagi, see on ju nii.“) Suurtel ja rasketel mängudel tuleb kohtunikul kaasa jooksta. Mees peab jooksu treenerima. Läti edurivi on pikaldane ja tal puudub arusaamine meeste vaksmängimisest. Staadion on kaunis ja publik on objektiivne. Ma tahan Eestile Viinis väärilist propagandat teha. Mehed on teil esimese klassi materjaal ja Mally'l on tänuvõimalused meisterdada neist häid mängijaid.“

— Kas Läti „materjaal“ on siis nõrgem? — oli vaheleküsimine.

„Lätalon ainult 2 baaki, väravavaht ja sellega lõpp. Pallimängu õpitakse 10 aastat ja alles 30-aastasena ollakse oma parimas vormis. Seni mõtlesin, et Eesti mäng, samuti kui Läti oma, ei kujuta endast midagi. Nüüd olen teisel arvamusel. Eesti on Lätist alati kõige vähem 2 väravat ees.“

— Mis arvate Läti tsentriforward Scheibelisist?

„Scheibelise mäng on varietee ja sirkuse jaoks. Seal võib jalga liputada ja koha peal palliga enese ümber ringi keerutada, kuna vastast ei ole, kuid väljal niiviisi ei saa.“

Sellest leivaisade meeskonna alahindamisest ja hilisest „de jure“ Eesti meeskonnale K. Kurzi poolt on ühe matshi puhul vast küllalt.

L. Tõnson,

keskliidu esimees, on ilmunud ka „Rooma“. Tema väljendus on eksakne: „Ma mõtlen, et meie mängijad jätkasid seda, mida algasid Helsingis norralastega. Lätlased on üle läinud madalale mängule vast nüüd ja selle tõttu pidid nad kaotama.“ Pakun härra esimehele Inglise sigareti ja kumardan ära.

T. Stantschiks,

Läti kapten, tuleb oma kambrist söögisaali õige hilja. Sellele vaatamata, et meeskond juba lauas, ajab ta veel hulga juttu treener Kurziga. Kõneluses on Riia meeskonna koosseis Tallinna vastu. Kui treener ühe kavandi paberrossikarbi kaanele kirjutanud, rahuldub Stantschiks ja istub lauda. On enesele ette tõstnud sülti, kui algab tülitamine. Sõmist see ei takista, kuna europlane kõneleb süües meeeldi. Kuid sellele vaatamata, ei tahagi ta kõnelda, kuna kaotus vahelt võib olla rõhuv meeleolu tegur. Kuid kõnelemisest ära ütelda on kõigepealt nagu viisakusetu ja nii siis: „Eesti forwardid olid meie omadest paremad. Kaitse kohta on seda raskem ütelda, kuna teie kaitse oli vähe tööd. Eesti keskkolmik oli teie võidu alus. Eesti meeskond oli energiline läbi mängu, meie oma aga ainult paiguti. Ma eeldasin küll Eesti võitu, kuid mitte nii suurt.“

A. Jurgens,

Läti kuulub väravavaht, on toas nr. 1. Ta lebab voodis. Jala säärel kõva paistetuse, kokkupõrkest Paaliga. Kõneleb, et „parem on vaikida. Varemalt läksid minu õhupallid meie forwarditele, nüüd on see teie kaitse ja poolkaitse saak. Varnasti oli edurivi juht Edi Barda, mees, kel oli vaimu ja hinge ja kelle deviis oli „ikka edasi“, nüüd on aga Scheibelis, kelle deviis on „tagasi“ — oma väravasse!“

Oma meeskonna nõrgad forwardid on väravavahi traagika.

A. Scheibelis,

punasepealine Läti tsentriforward, joob teed ja vangutab pead. Tema prillid on teistsugused: „Poolkaitse on meil nõrk. Halfid söödavad halvasti. Üldse on meil praegu sarnane periood, et kõik mängivad halvasti.“

Ainsam, keda korda ei läinud usutleda, oli Läti liidu esitaja. Ta magas. Ja üles äratamiseks ei küüninud kirjutaja võimed. Palve on, et lepitaks toodud 14-ne asjatundja arvamisega.

Esimene rahuldav võit.

(1. lhk. järg.)

püüab haarata initsiatiivi, kuid 3. min. pöörutab üpraus pallijuba Läti põikpuusse. Põikpuu värisel ühel ajal ofsaidivile kuuldavale tulekuga. Einmann sooritab vabalöögi, mida Jurgens püüab. See on kõik nali, kuni 5. min. meie edurivi, eriti vasaktiib koos Ellmanniga teeb häid kombinatsioonikäike ja palli saab Ellmann. Pall keerleb valulikus vindis tal jalgade ees, mees surmab jahedalt palli ja lööb pealseta madala täiesti paremasse nurka. Löögi kaugus 10 mtr. Sellega

Eesti juhib 1:0,

kuna aega kulunud 5 m. 25 sek. Lahtilöögi järel on Lätil lausuda: Scheibels teeb hea 20 mtr. löögi, hiljem Kallaste söötab tagasi, millega avaneb schanss Taurinschile, kuid löök läheb külje pealt vastu värava võrku, seega out. 11. min. võitlevad Kallaste-Urbans, esimene söötab tagasi Tipnerile, kes kolme mehe tule all seistes olukorda valitseb. Järgmised 4 minutit näevad Ellmanni ja Pihlaka lööki. Järgnevad sündmused, küll kesise võitu, on Paali ja Üprausi ofsaidid. Paali oma pealegi süütu, kuna vastaseid oli ees küllalt.

17. min.

Läti viigistab:

Urbans kasutab Kallaste pikaldast liikumist ja läheb värava peale nagu läbi lahtise ukse. Sund vilistab 1:1. Urbansi start oli küll ofsaidi parfüümiga, mida ka Rõks liinil vehkis, kuid nii palju vaeva nähakse asjatult. Küsimus võis seista vaid selles, kas Urbans oli Kallastega liinis või viimastest 1 meetri ümber meie värava pool. See viik ei kesta kaua, ainult napilt kolm minutit, kui

Pihlak lööb 2:1.

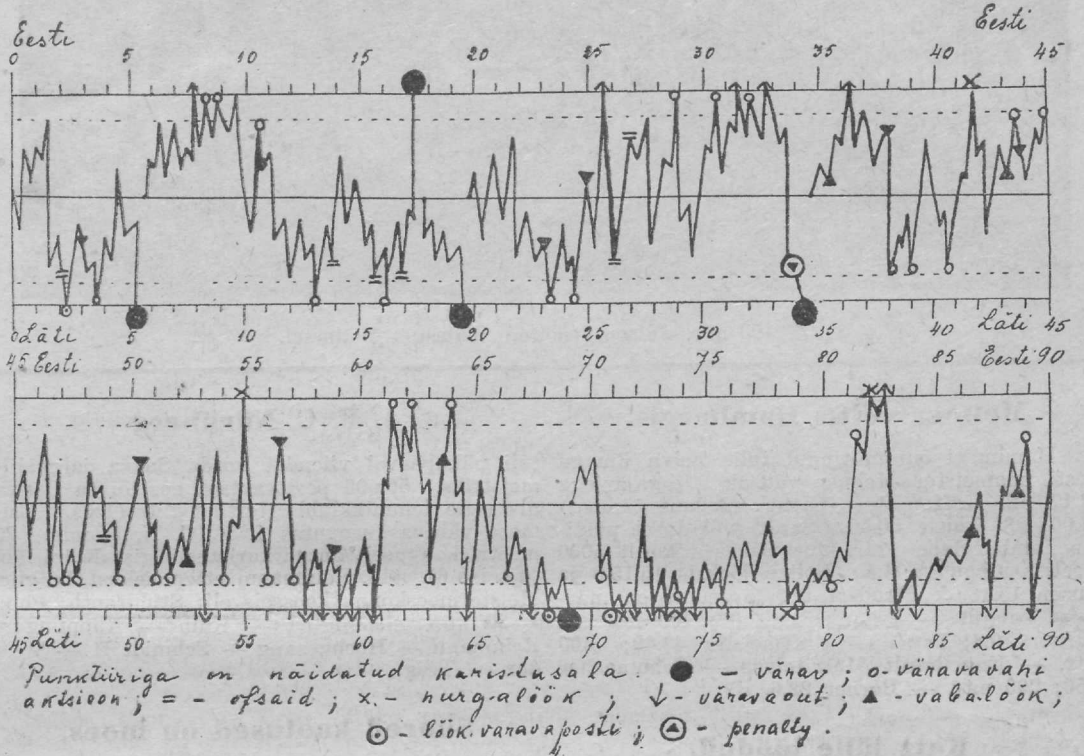
Ta murdis vasaksisemise positsioonilt läbi, söötis Gravelise äratõmbamiseks üprausile, see andis söödu toredalt tagasi ja Pihlak kihutas madala vasakusse nurka. Rahva rõõmuavaldus selle peale oli spontaanne. Võit jälle nagu kindel!

Meie vasaktiiva kombiini ja üks Pipe-rali pealelööki. See oli tal suurvõitluses küll elus esimene. Ei või ju see ka siis värav olla, kuna vähe mehi sünnib kohe kangelasena. Urbansi ofsaid, siis Paali ofsaid. Viimane ei olnud ka vana ofsaidi järele seda. Viivitamatult kannatab Braschmanis samasuguse vile all. Siis löbustab Joll pealtvaatajaid. Jalavahetamisega narrib ta Läti tehnikamees Scheibelist, nii et see löögist vastu õhku iseenest kukub murule.

Lätlased võtavad jalgu alla, kuni asi otsustub lõpulikult Eesti heaks, sest ta tuleb 3:1!

Gravelsil on karistusosalal hands ja ta on nii lagedal, et see üldiselt nähtav. Penalty kick. Selle eksekuutor on kombeks saanud Pihlak. Ta tarvitab oma lemmiklööki: parempäälse vasakule — tugev löök — Jurgens heidab juba pisut ette enast sinna poole ja riivab sõrmeotstega palli ja see kolksatab vastu väravalage. 3:1 on valmis. Aega läinud 34.25.

42. min. tungib Taurinsch Einmann-Kallastest läbi. Liivar teeb talle täisaurul stopi korneri löömisega. Tuleb poolaeg, mis meie kronometraashi järele 10 sek. aegsamini kui tarvis. Vaheaeg kestab 12. min. Eesti mängib pärituult. Üprausi tsentreid ja Pihlak lööb mullasse. Liivar

Graafilisest kujutusest selgub, et mängu 4:1 juures olid nurgalöögid 3:3 (0:1) tasakaalus. Väravaute oli 6 Eesti poolel, 16 Läti poolel, viimased kõik 2. poolajal. Tipner sai töösse astuda 13 korral, Jurgens 24-l. Eesti edurivi märgiti ofsaidi 6 korral, Läti edurivi 1 korral. Vabalööke oli Eesti kasuks 7, Eesti kahjuks 6. 3 Eesti

viib Scheibelise löögi rinnaga korneri. 12. min. on Urbans läbi tunginud ja tsenderdab Scheibelsile, kes käega palli stoppab ja samas lööb, kuid ka vile ei oota. 13. min. Pihlak driblab ja söötab Ellmannile, kelle löök läheb mööda, siis pressib Paal rinnaga läbi, kuid lõpueffektist jääb puudu. Edasi kukub üks Paali küünal värava katusele. Veel üks Paali schans ja Pihlaka löök. Olukord on sarnane, et tribüünilt ei keela üks oma head nõu Tipnerile: Ta soovib mehele minna kuuma kohvi jooma.

17. min. Pavlovski kaunis löök. 17. mt. pealt paremasse nurka. Tipner tõrjub robinsonaadiga. 19. min. Liivari foul Braschmansile. Vabalöövide toimetamine on Stantschiksi spetsialiteet, kuid Tipner on ka kohal.

23. min.

Ellmann lööb posti —

18 mtr., lennu kõrgus 1 mtr., ühe sõnaga — püüdmatu värav. Jurgens ei liigahtanudki — kuid post —. Surumine jätkub. Lätlaste virr-varrist annab tunnistuse neljas värav.

Joll ja Stantschiks on mõni meeter väravast võitluses. Stantschiks tarvitab viimse abinõuna tagasisöötmist Jurgensile, kuid riivab palli vaid saapaotsaga ja see kerib rahulikult paremasse soppi, kuna Jurgens vasaku posti juures seisab. Pall liikus pikaldase mõnuga ja läks poolpöiki värava poole.

Pihlak teeb võidujooksu kahe backiga, siis 26. min.

Ellmann lööb teist korda posti!

Suurest järgnenud suminast saavutatakse korner. Poolaja lõpp on suurel vii-

palli pörkasid väravaposti, lätlastel sarnaseid schansse ei olnud. Üldse möödus 53 minutit mängust Läti väljapool ja 37 min. Eesti väljapool. Esimesel poolajal olid selles mõttes ülekaalukamad lätlased, kes 26 min. Eesti väljapool 19 vastu mööda saatsid.

sil meie, kuid materdamine trahvikastis ei anna peale kaht korneri muud lisa. Lõpuvilel on väravamastis 4 sinist (Eesti) ja 1 kollane (Läti) lipp.

Vahekohtunik G. Sund oli kokkuvõttes rahuldav. Tal oli vaid kartus ofsaidide vastu ja neid vilistas ta mõlemale mõne asjatult.

Inglismaa — Kontinent!

Inglismaa on ettepaneku teinud F.I.F.A. kassa täiendamiseks korraldada matsch, millel Inglismaa esineks kontinendi koondusmeeskonna vastu. See oleks asja teostamisel suurekaliibriline sensatsioon. Teadetel peetavat see matsch veel tänava, kuna pidamiskoht on lahtine.

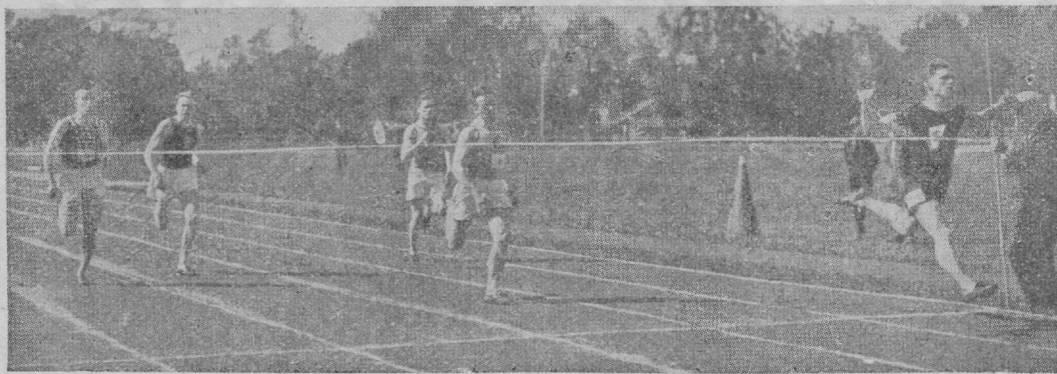
Klumberg Lvovis.

11., 12. ja 13. juunil Lvovis korraldatud võistlustel tuli Klumberg teiseks odaviskes 60.10 (esimene ungarlane Szepes 63.71), teiseks kõrgushüppes 1.80 (esimene ungarlane Kesmarky 1.84), kolmandaks teivashüppes 3.40 ja kolmandaks kettaheites 39.91. Muudest tagajärgedest võistlustel on märkida: 100 mtr. — Schlösske (Saksa) 10,7; 400 mtr. — Barsi (Ungari) 50,4; 3000 mtr. — Szerb (Ungari) 9.05,4; 110 mtr. tõkkeid — Trossbach (Saksa) 15,3; 200 mtr. tõkkeid — Trossbach 26,5 (Kostrzevski, Poola, 26,5 — Poola rekord); kaugus — Sikorski (Poola) 6.63; 1500 mtr. — Strniste (Tsheehosl.) 4.04; kuul — Daranyi (Ungari) 14.45.

Norra — Soome

jalgpalli maavõistluse võitis pühapäeval Oslos Norra 3:1. Poolaeg oli 1:0. Ühe värava löid norralased penaltyst. Soome väravakütt oli Aström. Mäng oli üldiselt nõrk ja tempovaene.

Mikase foto.

100 mtr. finisch staadioni mälestusvõistlustel.

Meimer võitis Hamburgis.

Hamburgi õhtumiitingul tuli halva ilmaga Eesti odameister Meimer võitjaks tagajärjega 52.17. 2. Hoffmeister (parim sakslane tänavu) 52.00; 3. Thiele 50.50. Samal võistlusel püstitas hamburglane Petri uue Saksa rekordi 5000 meetris ajaga 15.04,4. Boltze jooksis 15.15,0 ja Husen 15.18,6. Muudest tagajärgedest on märkida: kaugus — Schumacher 7.00; 100 mtr. — Borner 10,8; ketas — Hoffmeister 44.49; 400 mtr. — Engelhardt 51,6; teivas — Schumacher 3.50; 200 mtr. — Borner 22,6.

Katz jälle löödud.

Soome olümpiamees Katz, kes võrdlemisi kenas vormis, saab siiski Saksas järjest lüüa. Braunschweigis näitas talle päkke sakslane Boltze 5000 mtr.-is ajaga 15.34,8. Katzi ja Klinzingi järele saabus neljandana prantslane Dolquès, kes ka kuulus nimi. Muud paremad saavutused olid: 100 mtr. — Malitz 11,0; 400 mtr. — Neumann 50,8; kõrgus — Ladewieg 1.80; teivas — Werkmeister 3.50.

Suurvõistlusi Soomes.

HKV korraldatud kergejõustiku võistlustel Helsingis, millest 190 sportlast osa võttis, olid tagajärjed järgmised:

100 mtr. — 1. Helle 10,9; 2. ja 3. Pitkänen ja Husgafvel 1,5 mtr. järel. 200 mtr. — 1. Husgafvel 22,8; 2. Vahander 1 mtr. järel; 3. Lönnqvist 1,3 mtr. 400 mtr. — 1. Jukola 51,6; 2. Kuffschinoff 52,4; 3. Vainio 52,9. 800 mtr. — 1. Helgas 1.57,9; 2. Jansson 1.58,8; 3. Sundqvist 2.00,4. 5000 mtr. — 1. Kinnunen 15.08,0; 2. Korpela 15.14,9; 3. Sarvimäki 15.15,2. 10 miili — 1. Rastas 53.43,8 (H. Kolehmainen katkestas); 2. Marttelin 53.44,1; 3. Suoknuutti 53.44,5; 4. Koskenniemi 55.05,3; 5. Halonen 56.32,2. 110 mtr. tõkkeid — 1. Sjöstedt 15,8; 2. Jounela 4,5 mtr.; 3. E. Järvinen. Kaugus — 1. Gustafsson 6.87; 2. Vinter 6.73; 3. Pitkänen 6.69. Kõrgus — 1. Kokkonen 1.80; 2. Tulikoura 1.70; 3. Dahlman 1.70. Kolmik — 1. Rainio 14.70; 2. Kokkonen 14.35; 3. Tulikoura 14.07. Teivas — 1. Salo 3.60 (3.72 kätega maha); 2. Ruoho 3.35; 3. Lindroth 3.35. Kuul — 1. K. Järvinen 14.16; 2. Torpo 13.78,5; 3. Takala 13.77. Ketas — 1. Torpo 44.13,5 (üks mitteleotud heide üle 45); 2. K. Järvinen 42.77; 3. Kivi 42.29. Oda — 1. Nummi 61.63; 2. Johansson 61.52; 3. Penttilä 61.14.

Tampere peetud õhtumiitingul olid tagajärjed:

100 mtr. — 1. Helle 11,6; 2. Pitkänen 0,25 mtr.; 3. Husgafvel 1,3 mtr. Kuul — 1. K. Järvinen 15.17 (uus Soome rekord); 2. P. Yrjölä 14.56; 3. Torpo 13.78. 2000 mtr. — 1. Borg 5.33,4; Kinnunen 5.35,8; 3. Peltonen 5.50,5. Kaugus — 1. Pitkänen 6.73; 2. Tienari 6.23; 3. K. Järvinen 6.17. Ketas — 1. Niittymaa 42.39; 2. Torpo 41.79; 3. K. Järvinen 41.63.

Rootsi — Soome 6:2.

Maavõistlus peeti pühapäeval Stokholmis. Pealtvaatajaid 18.000. Esimene, nõrgatempoline, poolaeg andis Rootsile juhtimise 2:0. Teise poolaja algus läks tulise mängu juures soomlastel hästi ja 15 min. enne lõppu oli mäng 4:2. Lõpuspurt oli rootslaste ja seis tõusis 6:2 peale. Soome värvad löi paremäär Aström. Tema, Keln ja värvavaht Kanerva olid soomlastest parimad.

1. F. C. Nürnberg

tuli pühapäeval viiendat korda Saksa jalgpallimeistriks. 50.000 pealtvaataja ees löi ta Berliinis selle lemmikklubi Herthat 2:0 (1:0). Esimene värava saavutas 1. F. C. N. 5. min. 20 meetri kauguselt antud karistuslöögist Kalbi läbi ja teise 67. min. Reinmanni ettepanekust Trägile. Meistermeeskonna koosseis oli: Stuhlfauth; Popp — Winter; Schmidt I — Kalb — Köpplinger; Reinmann — Hochgesang — Schmidt II — Wieder — Träg.

Suured kaotused on moes.

Läinud aastal näisid rabavamad olevat kaotused 7:1, millega näit. Rootsi Eestit, Poola Soomet, Austria Schweitsi, Tschilli Boliiviati jne. kostitasid. Ka 6:1 kaotusi leidub pooletosina ümber. Tänavune rahvusvaheline hooaeg on aga löödavate värvate arvu suhtes tugeva edusammu teinud. Kui Läti Rootsis 0:12 (0:6) kaotas, siis peeti seda veidi muinasjutuliseks, kuid samasugune lugu kordus pühapäeval Budapestis Prantsusmaaga, kes ungarlaste poolt 1:13 läbi pekseti. Poolaja seis oli 0:6.

Oskar Sirk †

Omaval ajal tuntud Kalevi töstja Oskar Sirk, kes viimasel ajal elukutselise maadlejana soomlase nime all Berliinis tegutses, on seal 30-aastasena surnud. Kuuldavasti on ka ta vend, maadleja August Sirk (Tartu Kalev) Brasiilias hiljuti surnud.

Naiste rekordid rabisevad.

Berliinis peeti suuremaid naisvõistlusi. Tagajärjed: 100 mtr. — 1. Edwards, Inglise, 12,8; 2. Uglow, Ingl., 13,0; 3. Gerhard 13,4. 200 mtr. — 1. Edwards 25,6 (uus ilmarekord); 2. Haynes, Ingl., 26,4; 3. Wagner, Austria. 800 mtr. — 1. Trickey, Ingl., 2.27,6; 2. Batschauer 2.28,8 (Saksa rekord); 3. Lingner 2.32,4. 80 mtr. tõk. — 1. Bredow 12,8; 2. Hatt, Ingl., 13,2; 3. Laloz, Prants. 4x100 mtr. — 1. Inglise 50,6; 2. Saksa 51,4; 3. Prantsuse 51,8. Kõrgus — 1. Weck; 2. Hatt; 3. Amthor; 4. Cloupet, Prants. — kõik 1.40,5. Oda — 1. Hargus 37.57,5 (uus ilmarekord); 2. Lautemann 31.37; 3. Jacke 29.87. Kuul — 1. Mäder 10.71 (uus ilmarek.); 2. Lange 10.64; 3. Karlsson 10.40. Kaugus — 1. Gunn, Ingl., 5.27; 2. Mäkelmann 5.10; 3. Bredow 5.02. Ketas — 1. Reuter 34.34; 2. Henoch 32.25; 3. Mäder 32.06.

— Degrelle püstitas Prantsuse rekordid 100 ja 300 mtr.-ris vastavalt aegadega 10,6 ja 35,0. Martin jooksis 1000 mtr. 2.28,6.

— Neeger London võitis Inglismaal 100 yardi 10,2, Rinkel 220 y. 21,8, Gaby 120 y. tõkkeid 15,8 ja Lowe poole miili 1.57,6.

— Brüsseli rahvusvahelistel võitis inglane Hodge 100 mtr. 10,8 Brochart'i ees, prantslane Jousse 400 mtr. 51,4 ja ameeriklane Kelly hüppas teivast 3.73.

— Dominetti, Itaalia, viskas Ateenas oda 58.08, mis uus Itaalia rekord. Kreeklane Zacharopoulos saavutas 57.65, mis uus Kreeka rekord.

— Penarol kaotas F. C. Barcelonale Hispaanias 1:5, kuid saavutas revanschil 1:1.

— Blackburn Rovers löi Taani B meeskonda 5:1 (3:0).

— Burnley lõpetas oma kontinendi ringreisi värvate vahekorraga 30:13. Viimane mäng oli tal Hollandis, kus ta 7:2 võitis.

7.54 kaugust hüppas Bates samal võistlusel, kus Carr teibarekordi püstitas. Samas jooksis veel Emerson Spencer 440 y. 48,3 ja Proudlock 880 y. 1.55,0.

Drake relay võistlustel Ameerikas olid tagajärjed: 100 y. — Grady 9,8; 120 y. tõk. — Dunson 15,0; kaugus — Simon 7.24; kuul — Lyons 14.49; oda — Rinehart 60.39; ketas — Thornhill 43.84; teivas — Boyles 3.89; kõrgus — Carle ja Brunk 1.93.

Oslos jooksis Andersen 100 mtr. 11,2, kaugust hüppas Helgesen 6.69 ja kõrgust 1.85. Prantslane Viriath võitis 1500. mtr. 4.16,2.

Henry Petersen hüppas Kopenhaagenis teivast 3.70.

Jaapanis peeti nais-olümpiaadi, millel 5000 tõusva päikese tütar esines. Hitomi püstitas uue ilmarekordi hoota kauguses 2.61 (end. 2.55) ja teisel võistluspäeval ilmarekordi 200 mtr. jooksus 26,1 (end. 27,4).

Leedu kavatseb Amsterdami olümpiaadile saata 40 võistlejat, nende hulgas 18 jalgpallimeest, 4 rattasõitjat, 3 poksijat, 7 kergesportlast j. n. e.

Austria löi Schweitsi jalgpalli maavõistlusel 4:1 (2:0).

Praaga DFC sai Veneetsia koonduselt 5:3 (3:1) lüüa.

Edvin Vide on Ameerikas kollatõvesse jäänud ja lamab haigemajas. Viimasel võistlusel sai ta 1 miilil Carterilt ajaga 4.16,8 lüüa.

Mootorpaatide kiiruse ilmarekordi soolases vees purustas neil päevil üks mootorpaat Floriidas. Ta kattis tunniga 129,235 klm.

— Joe Dundee tuli New Yorgis kergekeskaalu poksilimeistriks, lüües senist meistrit Pete Latzot 15 roundis punktidega. Seitsmel lõpuroundil oli ta võidukas. Pealtvaatajaid 25.000.

— Austraalia valitsus on 30 sportlase osavõtu võimaldamiseks Amsterdami olümpiaadist määranud 12.000 ingl. naela.

— Taani mängis Hollandiga jalgpalli maavõistluse Kopenhaagenis 1:1 (0:1). Pealtvaatajaid 20.000.

— Diener võitis 10-roundilises matschis Hamburgis Breitensträteri punktidega. Lõpul oli Breitensträter õige väljas.

— Bosisio, Itaalia, kaitses Milanos oma elukutselise Euroopa poksimeistri tiitlit hollandlase Van Vliet'i vastu. 15-roundiline matsch andis talle ülekaaluka võidu, viimased roundid lamas hollandlane tihti põrandal.

— Rudi Wagener, Saksa raskekaalu poksimeister, löi Hamburgis prantslase Nilles'i 4. roundil k. o.

— Rootsis hüppas Adolfsson 1.90 kõrgust (1.95 riivas kergelt), Eriksson heitis ketast 44.26 ja Öhrn jooksis 3000 mtr. 8.42,0.

Sakslane Hoffmeister kettaheites, kus ta parim saavutus 47,04

Staadioni mälestuspäeva võistlused.

Eesti atleetide nõrk tasapind. Neli keskpärasest välismaalast viisid pooled rändauhinnad. Ülejäänud võitis Rähn.

Foto Mikas.

5000 mtr. jooks. Veab Petkevitsch, kannul Rebas, Jaanus, Laurson ja Ertis. Rähn saab keskliidu esimehelt Tõnsonilt rändauhinna. Lätlased Lukstinsch, Vitols ja Petkevitsch võidetud trofeedega.

Staadioni avamine oli läinud aastal heledamaid sündmusi, mida meie spordi liikumine näinud. Seda maksab mälestada, neid mälestusvõistlusi maksab traditsioonilisteks arendada, — pealegi kui neil valitsuse ja seltskonna lahkusest on kasutada meie oludes otse muinasjutulise väärtusega auhindade kogu 600.000 Emk. eest.

Kuid kahetsusega peab kohe tähendama, et nende auhindade jagamine ei taha hästi seda eesmärki tabada, mis nende väljapanemisel on vist silmas peetud. Nende omandamise ümber peaks tekkima nimelt meie oludes kõige tugevam konkurents, kõik paremad jõud peaks mobiliseeritama, kes välismaalastega võisteldes siis peaksid meie üldist sporditasapinda aitama edasi nihutada. Praegu ei ole see soov kindlasti täidetud — õreda oma meeste osavõtu juures nopivad paar välismaalast pooled auhinnad ära. Kellelgi ei ole kahju, et välismaalased meilt teenitult auhindu saaksid, kuid kahju on, et need liiga kergesti käest ära lastakse. Paari aasta pärast võivad need kõik Riias, Varsavis või Helsingis olla ja meie sport ei ole sellega midagi võitnud. Tarvis on osata võistlusi nii korraldada, et need võimalikult suurt üldist tulu andes võitjate omanduseks läheksid; tarvis on eestkätt osata võistlusi organiseerida, konkurentsist õhutada ja kõiki võimalikke kodumaa jõude kohale tuua. Ja mis pagana pärast sörgib meil väärtuslike teatejooksu auhindade peale ainult üks meeskond. Kas on teised tõesti niivõrd villanud võistlemisest ja auhindadest? Usume, et mitte, sest kogu aeg käib halisemine, et kergejõustikus meil võimatult viletsaid auhinde välja pannakse — siin on põhjus ikkagi vist samas halvast võistluste organiseerimises. Sest kergejõustiku võistluste pearakus ei seisa mitte võistluste järjekorralises mahavuristamises, vaid just tema konkurentsist moodustamises. Senikaua kui meil seda ei osata, ei ole ka meie kergejõustiku võistlustel menu. Kuid staadioni võistluste tsükl on ometigi sedavõrd elujõulise alusega rajatud, et ta paremat vilja oleks väärt kandma!

On kahju, et meil suuremate sündmuste puhul peab E. Spordileht tihti ainult varjukülgi märkima, kuid meile näib, et need viimased vägisi kipuvad endid seda võrd maksma panema, et võistlusspordi head küljed kuidagi ei taha täiel määral mõjule pääseda ja puhta naudingu rikuvad. Nii läks sedakorda täielikult lõrri viskekonkurents allpool arvustust seisvate viskepaikade tõttu. Tartu võistlejatel oli õigus pahandada ja lubada staadionile mitte enam võistleva tulla, kuna selle viskepaigad turbaraba kvaliteedile vastavad. Kuigi selles pahameele liialdust, ei ole ometigi alusetu ka staadioni hooldajatele viskekonkurentsist alahindamise eest etteheite tegemine. Halb ei ole mitte ainult see, et staadion näit. kuulis oma poole meetrit, kettas 2—4 meetrit ja odas 6—8 meetrit ära õgib, vaid et ta ka sagedamal võistlemisel seal ähvardab meeste stiili täielikult nässu lüüa. Ja millal soetatakse staadionile määrustekohased viskerõngad?

Nüüd võistlustest endist. Võistluste kandvam kuju oli Klumbergi puududes Rähn. Ta võitis viis esimest auhinna ja ühe esimese koha väljaspool võistlust — 400 meetris. Viimasest mitteosavõtu puhul oli Päevaleht mehele argust ette heitnud. Rähn kauples enesele võimaluse jooksuks ja rehabiliteeris ennast silmapilkselt. See oli meeldivamaid shte ja momente tervel võistlusel. Muide näib Rähn praegu jooksudes veidi tagasi langenud olevat ja tugevaima küljena tundvat hüppeid, kus kolmikut eriti kiitvalt tuleb nimetada.

Jooksjate pere paneb meid praegu kurvastama. Ei ole juurekasvu, kuna jooksjate arenemiseks staadioniga ometigi kõige hiilgavamad võimalused on avanenud. Ülisuur õredus! Ka Laurson jättis pettumuse. Ta ei arene, nimelt stiililiselt. Jõu kasvamisel on ta tagajärjed paranenud ja kevadel puhanuna seepärast kõige suuremad, kuid sagedase võistlusega langeb ta järk-järgult tagasi. Spordiõpetajal Idlal näib õigus olevat, et Laursonist enam head jookjat ei saa, kui ta puusa- ja jala-

lihaseid võimlemisega ümber ei töötata, ei pikendata, lõdvestata. Ta samm on ikka ääretult tõnts ja raske. Petkevitsch, kes ka veel jumal teab mis jooksja ei ole, käib temaga seetõttu mängides ümber, tal on „lahtised jalad“, mis üks igasuguse jooksu algnõuetest on. Laursoni jõud ja vastupidavus on muidugi väljapaistvast klassist, kuid ilma sihtvõimlemise ja rohke massaashita ei taha ta vist keskpärasest kõrgemale tõusta.

Võistluste tugevamaid saavutusi andsid seekord hüpped. Peale Rähni olid tublid Tipner, Kallas, Reisner ja Bysa.

Võistluste tehnilised tagajärjed olid:

100 mtr. — 1. Rähn, Kalev, 11,4; 2. Küttem, Sport, 11,7; 3. E. Gern, Sport, 12,0.
200 mtr. — 1. Rähn, 23,6; 2. Küttem 24,0; 3. E. Gern 24,4.

400 mtr. — 1. Cejzik, Poola, 52,6; 2. Tiisfeldt, Kalev, 53,6; 3. Saulmann, Sport, 54,0. Väljaspool võistlust Rähn 52,4.

1500 mtr. — 1. Petkevitsch, Läti, 4.19,1; 2. Laurson, Kalev, 4.20,0; 3. Tiisfeldt 4.20,4.

3000 mtr. — 1. Petkevitsch 9.11,0; 2. Laurson 9.25,8; 3. Villemson, Kalev, 9.39,0; 4. Tiisfeldt (umb. 9.50,0); 5. Estam, Kalev (umb. 9.55,0). Meeskonnavõistluses — 1. Kalev, 2. Sport.

5000 mtr. — 1. Petkevitsch 16.12,3; 2. Laurson 16.16,8; 3. Ertis, Sport, 16.57,0.

Kaitseväge murdmaa — 1. allohvitseride kool 391 pk., 2. sõjakool 291; 3. komendantuur 90. Individuaalselt võitis kad. Jaanus, 2. kad. Mõttus.

110 mtr. tõk. — 1. Rähn 16,7; 2. Palmberg, Kalev, 17,5; 3. Reisner, akad. sp. kl., 17,5.

4×400 mtr. — Kalev 3.46,4.
5×200 mtr. — 1. Kalev 2.02,9; 2. Sport 2.04,1.

Kaugus — 1. Rähn 6.84; 2. Labent, akad. sp. kl., 6.32; 3. Liinat, Kalev, 6.20; 4. Mark, akad. sp. kl., 6.18.

Kõrgus — 1. Bysa, Kalev, 1.70; 2. Roht, akad. sp. kl., 1.65; 3. Tipner, Sport, 1.60.

Kolmik — 1. Rähn 13.96; 2. Cejzik 13.58 (uus Poola rekord); 3. Tipner 13.43,5; 4. Jakobson, akad. sp. kl., 12.90; 5. Leeber 12.87; 6. Mark 12.66.

Teivas — 1. Lukstinsch, Läti, 3.40; 2. Kallas, Tartu Kalev, 3.30; 3. Reisner 3.30.

Kuul — 1. Vitols, Läti, 13.78; 2. Feldmann, akad. sp. kl., 13.56; 3. Neumann, Kalev 13.17.

Ketas — 1. Cejzik 39.10; 2. Kalkun, Tartu Kalev, 38.57; 3. Liinat 38.15.

Oda — 1. Frei, Kalev, 48.65; 2. Schütz, akad. sp. kl., 48.17; 3. Leeber 46.66.

Eesti meeskond

mängis Läti vastu tugevat mängu. Kuid kohe algul olgu öeldud, et **Eesti-Läti on hea saavutus, kuid tunduvalt alla Tallinn-Oslo**. Selgelt illustreerivaks näiteks on otsekohe resultaat: Tallinna võit Oslo üle 3:1 on juba suurem saavutus kui Eesti-Läti 4:1. Muid kõrvalolusid — Eesti-Läti võistluskoha kodumaalikkust, naabrite konkurentsi, seniseid Eesti-Läti tagajärgi j. m. kaasa arvestades, tõuseb vaatajaskonna seisukohalt Eesti võimakas võit Läti üle loomulikult esiplaanile.

Valjult võttes ei olnud julgelt rahuldav kaitse ja poolkaitse. Võib olla, oli selle üheks põhjuseks asjaolu, et meie kaitse sugugi tugevalt ei olnud pressitud vastase forvarditest. Need mehed tulid meie kaitsele peale vaid üksikute läbimurde nõksudega. Paiguti oli see kardetav, kuid lõpetati ikka suure kitsikusega. Kaitsest tekitas Kallaste kartliku mulje, pealegi kus juba enne võistlust väga küsitav oli Kallaste-Matiiseni paremus küsimus. Mõlemad on küll nõrgad, kuid ehk siiski mõningase teist värvi vahega. Kui rahvusmeeskonnas kaasamängimine on peale spordi veel au ja kuulsuse asi, siis sai selle Kallaste värske internatsionaalina küll päris hõlpsalt. Piperalist keskpoolkaitsjana võis Helsingi järele oodata rohkem. Läti vastu pidas see energia-mängija vaid oma kohta kuidagi üleval, kuna Helsingis tegi ta kandvamat tööd. Forvardite hea toitmine on praegu ta libisevam ala. Kuid neljapäeval aitasid meie forvardid endid palju ise. Siiski — mees on nüüdseks tehtud kolme suurvõistlusega teeninud oma valge särki.

Eduvivi parem osa oli jällegi keskkolmik. Eriti neist Ellmann ja Pihlak. Ellmann on asja kaunistamata suures vormis ja ka löögi poolest. Tuletagem vaid meele ta postipomme! Ta on varematal aastatel harva olnud nii hea kui praegu. Pihlak on forvardi taktikas ja tehnikas teinud pealiskaudselgi vaatlusel väljapaistvat edu. Nüüd näeb ta sündinud forvardina, kes oma algatusel kombinatsioon ja viljakaid kombinatsioone kujub. Ja kolm aastat tagasi kinnitasid mitmed kohalikud professorid, et Pihlakast ei saa kunagi forvardit. Nüüd, mil see nii kerge on, anname neile seeaegsetele arvajatele meesetele vabalt andes. Ääreforwardid ei ole ju head, mida nad isegi teavad, kuid läbi peab kuidagi saama. Paalil oli mitu värvaschansi ja ta püüdis ka väravat teha, kuid tegu on üle püüde. Üpraus sai nüüdse maavõistlusega 23-kordseks internatsionaaliks ja internatsionaalide rekordimees olla, see on juba iseenesest suur töö.

Esimese poolaja resultaat 3:1 oli korralik, kuid teisel poolajal, mil meie ülekaal lätlastele tihti masendav oli, andis vaid ühe lisaks. Kuid et neli juba küll on, siis saab ennast pingutuseta tunda rahuldatusena.

Läti meeskond

valmistab siiski pettumuse. Et ta sügisel võib olla palju parem ja meie nõrgemad, on väga usutav. Nüüd saab kiita lätlastest vaid kaitsepaar Gravelis—Pikolsi ja keskpik. Stantschiksi. Jurgens oli etteatutult hea.

Pallikillud

Läti-Eesti Varssavis ja Läti-Eesti Tallinnas on kaks vastaspoolset asja. Kui pallimehed tulid Helsingist, küsis üks: Noh, kas peale teie Helsingi hiilgust F. J. F. A. kongress andis Tallinna kätte kontinendi esitamise Inglismaa vastu? — Seda mitte, kuid pallimehed võtavad oma peale revanschi Lätile Varssavi kaotuse (96:97) eest, oli vastus austavale küsimisele.

Issand oli neljapäeval tõesti Taara usku ja neljast: ühest jatkus nii pallimeestele enestele kui ka Varssavis tehtud kergetõustiklaste võla tasumiseks. Varssavi mees Villemson õhkas seljataga päris suure kergendusohke saatel, et „sõõ, nüüd oleme jälle tasa!“ Moraal sellest loost on, et ka Naatsaretist võib head tulla. Muidugi ei juhtu seda lausa, kuid seda pühadelikum sai on.

„Dr. Schwarz kuulutab Tšehhoslovakkiale sõja!“ nii võiks olla selle killu pealkiri. Selgituseks olgu öeldud, et dr. Schwarz on pallisekti tunnustatud ülempreester. Ei tarvitseks imetada, kui ta retsepti oma patsientidele arstide poolt harilikult kirjutatavate kihvtide asemel oleks järgmine: „tosin nublakaid ja 100 gr. närimiskummi — sissevõtmiseks teelusikaga“. Doktor on selleks küllalt pallifanaatik. Enne läinud aastast Hakoahi tulekut oli ta selle sionistliku Messia tuline kummardaja, kuid peale Hakoahi narri võitu jättis ta maha ebajumala. Nüüd ajab ta Eesti asju — kindralvolitusega. Erilist muret tegi talle Eesti-Läti puhul Tšehhi vahekohtuniku mittesaabumine. Selles küsimuses oli ta täiesti rahuldamatu ja et asja pisutki teha lahendamaks, kõneles ta kesknädalal telefoniga tund aega Tšehhi konsuliga. Ta ütles konsulile, et sarnane asi on Tšehhoslovakkia poolt häbematus (lausumine oli muidugi diplomaatiliselt väidet vormis). Ja kui kohtunik Prahest neljapäeval Tallinnas ei ole, siis kuulutab Eesti tšehhidele sõja. Neljapäeval oli dr. kiirrongi tulekul jaamas, otsis rongi läbi ja tšehhi mitteleidmisel on saanud möödapääsmatuks sõda Eesti ja Tšehhoslovakkia vahel. Mobilisatsioonikäsud on väljakleepimisel.

Julgeim mees meie lehtede sporditoimetajatest on seesinane, kes kirjutab „Rahva Sõnas“. Maavõistluse päeval oli nimelt „Rahva Sõna“ ainuke leht, kes ennustas Eesti võitu. Et see hulljulge rahvale ei jääks teadmata, selleks need paar rida.

Esimene kord Eestis peeti nüüdne maavõistlus „laulu ja mänguga“. Lätlased, kui küllalised, tulid muidugi esimestena väljale. Orkester alustas nende hünni mängimist. Siis tõusis auvõraste looshi esimeses reas püsti prillitatud mees ja algas laulu. Orkester oli lauljaga hästi kooskõlastatud ja saatis mehe laulu haruldase mahedusega. Mehe hääl oli küllalt võimakas, kuid peab siiski vabandama võimalikku juhtumist, et kõik 4000 ei kuulnud küllalt hästi lauljat.

Prillitatud laulja oli Läti liidu esitaja maavõistlusel.

Eelmine lugu jätkub siin. Teisel poolajal oma ajakirjanikkude eripingile tagasi tülles on seal ees mees, kes peatselt jääb magama ja magab õnerahuga. Avaldades talle oma viisakusetust ühekordse ülesajamisega, tuli jätta teistkordne, kuna see oleks olnud sama mõjukas. Mäng lõpeb. Lähedal istuv Läti ajakirjanik äratub mu magava naabri ja ütleb: „Maavõistlus on läbi. Eestlased võitsid 4:1.“ Kui maganu selle peale pea tõstis, selgus, et see on eelmise killu prillitatud mees. Elust tuleb võtta parima ja puhtaim õnn on kaotus läbi magada magusates unistustes.

Eesti ajalehemeestel (kõneldud spordi alal) on rumal püüe olla pisut objektiivne. Selle juure flegmaatilise ja kõike sündida laskev. Kõik puha halvad omadused. Öppust tuleb võtta naabritelt. Juhtnõidid on: 1) Väljal tuleb vabalt lärmitseda ja prassida. Soovitavad on hüüded: „See mees ei ole kellegi kohtunik“, „Ta ei oska üldse vilet puhuda“ jne. 2) Kaotuse korral tuleb traaditada kodumaale järgmist: „Meie kaotus on

selge vussing. Väravad löödi sisse ofsaidist. Karistuslööki anti selle eest, et kaitsja peatas jalaga palli. Normaalloludes oleks resultaat olnud kaotuse 1:4 asemel meie hiilgav võit 2:1.“ Telegrammi saatmisel on soovitatav olla pisut täis. Sarnast ideale spordireporterit tüüpi edustab näiteks noormees Salums, kes informeerib „Jaanakas Sinast“. Telegrammide saatmisel väljailma sattu ta sarnase telegrammiga ette ühele meie lehemehele, kes leidliku reporteri kohe postkontoris pidi tegema pehmemaks, kuid lõpuks selle jättis liigest humaansusest.

Gunnar Sund on üldiselt jäänud samaseks kui 1923. a., mil ta ka Tallinnas juhtis Eesti-Läti. Ainult paksemaks on läinud. Kuid sellele vaatamata küllalt kiire — vähemalt Helsingist Tallinna jõudmises. Ta sai ülesande Soome palliliidul minna Tallinna vilistama Helsingis alles 1/3 päeval ja kl. 3 lendas ta juba Soome lahe kohal, olles enne kl. 4 Tallinnas. Peale Tšehhi ja Eesti seismist sõjajalal, võeti teda vastu kui sõpra suure hädas.

Siin toome dr. Schwarz'i andmetel „õuduse jutu Imre Jozsa viirastusest“. 1925. a. maavõistlusel Tallinnas saavutasime viigi 2:2 kahest karistuslöögist, mida tookordne vahekohtunik Imre Jozsa andis õige korralikult. Lätlased olid neist karistuslöökidest hirmus põrutatud, ja kui nad midagi siin ilma kardavad, siis on selleks kindlasti tõmmu sorti välimusega Jozsa. Et mees ise küll heasüdamlik, see ei ole oluline, kuna välimus teeb mõnelgi korral tegelikust inglise näiliku saatanat.

Ja nüüd juhtus, et lätlastele tuli tänaval vastu Jozsa ise oma käega katsutavas isikus. See rabas aga Jürgensi sedavõrd, et ta käed hirmust kokku löi ja hüüdis nagu viirastust nähes: „opjat Jozha!“

Uusim tõsterekordide tabel

on rahvusvahelise tõsteliidu andmetel järgmine:

Rebimine paremaga:	
Sulgkaal:	Mühlberger, Saksa, 74,5
Kergekaal:	Haas, Austria, 80,5
Keskkaal:	Zinner, Saksa, 85
Poolraskekaal:	Cadine, Prantsuse, 90
Raskekaal:	Rigoulot, Prantsuse, 101
Rebimine vasakuga:	
Sulgkaal:	Schweiger, Saksa, 70
Kergekaal:	Arnout, Prantsuse, 75
Keskkaal:	Pum, Austria, 80
Poolraskekaal:	Trzebiatovsky, Saksa, 82,5
Raskekaal:	Hünenberger, Shveits, 87,5
Rebimine kahega:	
Sulgkaal:	Reinmann, Shveits, 88,5
Kergekaal:	Arnout, Prantsuse, 100
Keskkaal:	Zinner, Saksa, 107
Poolraskekaal:	Gadine, Prantsuse, 108,5
Raskekaal:	Rigoulot, Prantsuse, 126,5
Tõukamine paremaga:	
Sulgkaal:	Rosinek, Austria, 92,5
Kergekaal:	Haas, Austria, 107,5
Keskkaal:	Kropik, Austria, 100
Poolraskekaal:	Hünenberger, Shveits, 107,5
Raskekaal:	Hünenberger, Shveits, 113,5
Tõukamine vasakuga:	
Sulgkaal:	Rosinek, Austria, 84
Kergekaal:	Jaquenoud, Shveits, 92,5
Keskkaal:	Neuland, Eesti, 92,5
Poolraskekaal:	Rigoulot, Prantsuse, 92,5
Raskekaal:	Gässler, Saksa, 101
Surumine kahega:	
Sulgkaal:	Graf, Shveits, 90
Kergekaal:	Wölpert, Saksa, 100
Keskkaal:	Edinger, Austria, 102,5
Poolraskekaal:	Vogt, Saksa, 107,5
Raskekaal:	Schielberg, Austria, 122,5
Tõukamine kahega:	
Sulgkaal:	Stadler, Austria, 120
Kergekaal:	Reinfrank, Saksa, 133
Keskkaal:	Treffny, Austria, 132,5
Poolraskekaal:	Rigoulot, Prantsuse, 141
Raskekaal:	Rigoulot, Prantsuse, 161,5

Kergejõustik 1927.

Kolm paremat.

Võistlusala	Eesti rekord	I	II	III
100 mtr.	Villemson 11,0	Labent 11,2	Rähn 11,4	Koltshin 11,5
200 "	Kesküül 23,1	Labent 23,5	Rähn 23,6	Koltshin 24,2
400 "	Rähn 51,1	Rähn 51,1	Tiisfeldt 52,4	Saulmann 54,0
800 "	Villemson 1,59,8	Tiisfeldt 2,01,8	Tiisfeldt 2,03,5	Gern 2,07,1
1500 "	Villemson 4,11,0	K. Laurson 4,17,3	Villemson 4,20,4	Gern 4,21,5
3000 "	K. Laurson 9,18,7	K. Laurson 9,25,8	Villemson 9,39,0	Soonberg 9,52,6
5000 "	Lossman 15,59,8	K. Laurson 15,42,0	Ertis 16,57,0	Beldinski 17,02,0
10.000 "	K. Laurson 33,51,6	K. Laurson 34,04,0	Beldinski 17,2	Reisner 17,5
110 mtr. tõk.	Rähn 16,5	Rähn 16,4	PalMBERG 17,2	Reisner 17,5
400 "	Rähn 57,4	Rähn 57,4	PalMBERG 17,2	Reisner 17,5
Kaugus	Klumberg 7,20,5	Rähn 6,98	Klumberg 6,53	Meimer 9,52
Kõrgus	Ever 1,82,5	Rähn 1,80	Kink 1,71	Bysa 1,70
Kõlmik	Klumberg 14,20	Rähn 13,96	Tipner 13,43,5	Jakobson 12,90
Teivas	Ever 3,53	Jammann 3,50	Klumberg 3,50	Kallas 3,30
Kuul	Tammer 14,15	Neumann 13,75	Tammer 13,65	Feldmann 13,63
Ketas	Kalkun 42,43	Kalkun 42,40	Liinat 39,40	Feldmann 39,03
Oda	Klumberg 63,32	Meimer 61,08	Klumberg 60,10	J. Laurson 55,48

Inglased Pärnus võidetud.

Keskpäeval, 8. juunil, võistles jalgpallis Pärnule alati aukartust äratava Inglise kaubalaeva „Bencore Head“ jalgpallimeeskonnaga Pärnu jalgpalliklubi. Seni oli see meeskond alati kaotusteta Pärnust edasi rännanud, kuid seekord suutis PJK vahepeal tuntavalt nõrgeneda inglasi ülekaalukalt väravate vahekorra 4:1 juures võita, kus juures pea kõik PJK poolt löödud väravad korralikule väravavahile püütavad olid, kuna seekordne väravaht üldse käsi ei liigutanudki, vaid ainult neid palle tagasi saatis, mida jalaga tabas. Väljamängus olid pea võrdsed, silma paistis inglaste dribbling, millega nad vahel 5—6 pärnlast järjesti seljataha jätsid. Väravad langesid järjekorras: Tammann, Haitov, Jensen nr. 2, PJK poolt ja handsi eest penaltyst panid inglased kirja poolaja seisuks 3:1 ja 71. min. lööb Reimann nurgalöögi järeldusest 4:1. Vilet puhus selle matshile Koovit, mis oli nelja päeva jooksul vilistada sama arvuline mäng eelmaintuid vileolistile.

PJK üksteistkümmend: Aspe 2; Tappe -- Jensen 1; Riis -- Koop 1 (kapten) -- Sarapik; Vichterstein -- Jensen 2 -- Tammann -- Haitov -- Reimann.

Reedel esines inglaste vastu esmakordselt Vaprus kümnehelises koosseisus. Esimene poolaeg tasa, teisel pressis tugevalt Vaprus, kuid neljameheline edurivi ei suutnud väravaid lüüa. 26. min. viib Nuuma 2. Vapruse juhtimisele ja 41. min. viigistavalt inglased. Poolaeg 1:1 ja terve mängu kohta sama resultaat. Teisel poolajal sadas tublisti vihma. Vilistas E. Jürvetson 1. A. P.

Sulevi meeskond: Istuvad vasakult paremale: Martens I, Ottmann, Schmidt. Kükitavad: Parm I, O. Vares II, Martson. Seisavad: Jürgen II, E. Vares II, Goldberg, Välbe, Hendrikson III.

Pärnu pooleli ehitusel olev staadion võistlusteks avatud.

Pühapäeval korraldas Pärnu staadioni komunth — Mäger — Mihkelson 3 — Haigel — Nuula 2. misjon suurema spordi- ja rahvapeo, et tasuda suvisel võlgu ja jätkata edasi tööd, mida alustasid läinud aastal Pärnu spordiorganisatsioonide juhtivad jõud. — Võistlused peeti staadioniväljal. Seni on ainult täidetud jalgpallivälja, mille külvatud noor muru samal päeval korraldatud jalgpalli välkturniiriga üles „künti“. Tuleval kevadel kavatakse küljata korralik rohuseeme. Jooksutee on shlakiga täidetud, puudub veel pealmine peenem kord ja on alles ka pressimata, mis praegu jooksmiseks halb, millest tingitud ka nõrgad ajad jooksudes. Tuleval aastal on kavatsus ehitada tribüün ja barjäärid, kui kultuurkapitalist toetust antakse.

Tänuväärne tööd on seni teinud staadionikomisjon. Kergejõustiku võistluste mõningaid tagajärgi:

100 mtr. — 1. Haitov 12,5; 2. Grossholm; 3. Puust (lubati protokollid ära saata käesoleval nädalal, mille tõttu mees võistles). Kaugushüpe — 1. K. Grossholm 5,65; 2. J. Tamm; 3. V. Puust. Võimatu pehme hüpete.

1500 mtr. — 1. E. Madisson 4,54,0; 2. Vunk; 3. Pulk. Viletsad ajad tingitud pehmest jooksuteest.

Kõrgus — 1. Schmidt 1,50; 2. Grossholm 1,40; 60 noortele — 1 D. Krakusen; 2. Haitov; 3. Schwartz.

Tõstmine: sulgkaal — Sindi Kask 245 kg.; kergekaal — Pärn 240 kg.; keskaal — Max Oley, Riia Hakoah (!) 250 kg.; poolraskekaal — Svetkov 235; raskekaal — Kadak 245 kg. Kõigil kolmetõstelistel kogusummad.

Päeva huvitavama osa oli jalgpalli välkturniir (2x15).

Loosiga läksid esimesina kokku Sulev ja PJK.

Võitjaks tuli Sulev, kes kõige noorem Pärnu jalgpallimeeskond, lüües viimasel s. o. 30 mänguminutil juhtiva värava, mille märkis E. Vares nr. 2.

Koosseisud: Sulev: Ottmann; Schmidt (kapten) — Martens 1; Parm 1 — O. Vares 1 — Martson; Jürgen 2 — E. Vares 2 — Goldberg — Välbe — Hendrikson 3.

PJK: Aspe 2; Jensen 1 — Tappe; Riis — Koop (kapten) — Sarapik; Vichterstein — Jensen 2 — Tammann — Haitov — Reimann.

Teises voorus heitlesid 1926. a. Pärnu karikameister ja Eesti 1. kl. Tervis. Võitjaks tuli Vaprus 2:1 (2:0). 8. min. lõi Mäger ja 11. min. lisas Mihkelson 3 2:0 Vapruse eduks. Teisel poolajal tasus Beimann ühe värava.

Vaprusel ladus kokkumäng, Tervisel puudus viimane täiesti.

Vaprus: Mihkelson 1; Teinberg — Sirk; Bernhardt — Vabrit 1 (kapten) — Kask; Treu-

Finaalis seisid vastamisi seega Sulev ja Vaprus. Esimesel halftime'il pääsis Vaprus Nuuma tsenderdusest, mis põikpuust põrgates võrku kukkus, juhtimisele. Teisel poolajal viigistas Hendrikson 3. Ja lisaajal (2x5) viib Vares 2 Sulevi juhtimisele. Sulevi võit 2:1. Sulevi meeskond oli kena tervik, ladusa koos, tööga. Kõike matsche vilistas Hans Koovit, Tallinna Sirius.

Õhtul oli korraldatud Sulevi presidendi hra Ed. Oja poolt välkturniiri meistermeeskonna Sulevi auks bankett, millest ka pressemehed osa võtsid.

A. P.

Hiiglaannetusi.

Aafrika 1929. aasta olümpia-mängude heaks Aleksandrias on kuningas Fuad annetanud 3000 ingl-naela, W. N. Bolancehi (rahv. olümpia komitee liige) 2000 naela, Aleksandria linn 1000 naela jne. Kölni linn on määranud 1 miljon Saksa marka Kölni staadioni ehitamiseks, 1928. a. Saksa turnipidustustele 150.000 Saksa mk. jne.

Potsdam-Berliini

teatejooks on iga-aastane Saksamaa suurem teatejooks 25 km. pikkuse maaga. Tänavu võitis selle rekordilise ajaga 59.00,8 Deutsche Sport-Club. Seni oli domineerinud ikka Charlottenburger Sport-Club.

Johnny Weismüller purustas 300 mtr. ujumises Arne Borgi ilmarekordi ajaga 3.33,6, kuna selle endine oli 3.33,8.

Viimi Hakoah võitis Ameerikas Indiana osariigi kondusmeeskonda 2:1 (1:1).

Kairo Arsenal, keda Tallinna jalgpalli publik arvatakse varsti näha saab, sai Agramis Gradjanskilt 0:11 (0:5) ja 0:5 (0:5) lüüa. Viinis vitsutas teda Rapid 9:2 (2:2) ja Brnos Moravska Slaavia 5:2, kuid lõpuks triumfeerisid egiptlased Berni koonduse üle 3:1.

Penarol mängis Pariisi koondusega 1:1. Ladoumeque võitis Bordeaux's 1500 mtr. 4.04,4 ja Coccax jooksis 110 mtr. tõkkeid 15,4.

— Tennis Borussia võistles 4. juunil Praagas ja sai Union-Zizkovilt 1:2 (1:1) lüüa.

— Soome võimlemise- ja spordiliit otsustas pühade ajal 21 häälega 5 vastu Amsterdami olümpiaadist osa võtta, tühistades seega oma eelmise keeldumisotsuse.

Rahvusvaheline laskevõistlus peeti mai lõpul Roomas. Üldiseks võitjaks tuli Schweits 5379 punktiga Rootsi 5309 ja Ameerika 5272 punkti ees.

Prantsuse saadikutekoda on määranud Prantsusmaa osavõtuks olümpiaadist 2 miljonit franki.

Rapid võitis Viini jalgpallikarika, lüües Austriat 3:0.

Davis Cup'i

tennisvõistlused on esimestel voorudel üldiselt järgmise pildi annud:

Tschehhosl.	Tschehhoslov.
Kreeka	4 : 1
Be'gia	Belgia
Poola	5 : 0
Hispaania	L. Slaavia
India	India
Rootsi	3 : 2
Inglise	Inglise
Taani	4 : 1
Hollandi	Taani
Schveits	3 : 2
Austria	Schveits
L-Aafrika	L-Aafrika
Iiri	5 : 0
Saksa	Saksa
Portugal	5 : 0
Ungari	Itaalia
Itaalia	3 : 2
Prantsuse	Prantsuse
Rumeenia	4 : 1

Juhannes Killipi ringvaade.

Õieti peaks seisma siin nüüd küll tagasi-vaade, sest on ju nii palju, millele tagasi vaadata. Viimased paar nädalat on olnud ju ainult üks sise- ja välis-, -maa, -mere, -linna- ja rahvusvaheliste võistluste rägastik. Varssav, Helsingi pallinädal, koolinoorsoo olümpiaad, staadion -- milline sportline nauding igale spordiharrastajale. Kuid — südame pealt ära öeldud — veidi liig siiski. Sest palju tobra pole hea. Võtab tuju nii võistlejail kui ka pealtvaatajal. Ja kohtunikud on väsinud, ning nende hääled kähisevad ruuporis. Ja sellane hääle pole enam autoiteetne. Nagu näiteks Kiilem. Elukutselt starter. Tal on kauniks kombeks peale „kohtadele“ hüüdmist võistlejatele üks pikem epistel ja noomimine pidada, kui kahjulik on varastamine. Ja alati vannub ta ja annab ausõna, et kellelgi varastada ei lase. Seda kuulavad kuus patuoinast põlvili pealt. Tagumine pool urvakili starteri poole küll, kuid see suurendab veel enam kõne mõju. Sest meie oleme ju eestlased, ja eestlasele hakkab see ikka enam pähe, mis talle tagantkaudu sisse saab tuupida.

Nii siis, need kuus meest kuulavad pealt. Ja siis laseb iga mees oma silme eest jutluse mõjul kõik pörgupiinad, mis varguse eest vaeste hingedele määratud, läbi, ja ei mõtlegi enne pauku välja minna. Teatakse rääkida, et ainult Küttem sarnase kõva südamega olevat, et miski talle peale ei hakka. Ja vaene starter peab pärast hammastekiristamisega konstaterima, et vargus sündis. Olgugi väike. Ja kui pärast Küttemilt küsitakse, et kuidas sul start vedas, siis ütleb ta alati pool süüdlase, pool häbeliku ilmeaga, et ega ikka päris hiljaks ei jäänud küll. (Oh seda prantsuse tagasihoidlikust.)

Ja — noh, oleme kaldunud küll veidi kõrvale — kui nüüd alguse juure tagasi läheme ja vaatame mis mõju on jutlusel siis kui starteril hääle juba puhta otsas on? Null!

Ainuke mees väljal, kelle häälele au tuleb anda, on E. Klumberg. Elukutselt on ta peakorraldaja ja tema hääle üksi on nii tugev, kui kõigil pea-, abi- ja ülemkohtunikudel tükis ruuporigega. Ja nädalapikkune peakorraldamine (muu seas: eks ole kahemõtteline sõna!) ei jäta häälele miskit märki. Briljant kohtunikud sead!

Koolinoorsoo olümpiaadi maksis vaadata. Nooblid poisid ja veel nooblimad tüdrukud. Kiirev, vikerkaaremütsiline publik. Tallinnlased, pärnakad, rakverlased, jöhvilased (kuidas sa ütled: jöhvikad tartlased ja fakiirid. Viimased on Tartu alaosakond. Õieti oligi pea raskus-

punkt Tartu, kui olümpiaadi võitja. Ja kuidas mõni mees võistleva sõitis! Lihtsalt mindi jaama, võeti Peta käest sõiduraha ja sõideti Tallinna. Ja asi vask. Asuti elama Tartu maantee algkooli, magati õlgedel, päeval muidugi. Miks mitte öösel? Saladus!

Ja siis tekkisid fakiirid. Mõnel mehel sai juba esimesel päeval raha ja toidumoon otsa. (Oli kaasas ka mittevõistlejaid-ekskursante). Siis söödi hommikuks ja õhtuks nael saia ning lõunasöök lükati järgmise päevani edasi.

Mida enam aega läks, seda enam fakiire tekkis — teatavasti on fakiirid kuulsad näljakunstnikud. Kuidagi saadi aga siiski hakkama. Aga äräsõiduga oli tugu, sest Petal polnud raha. Kuidagi saadi ka sellest üle. (Vanasõna: spordimees ei jää iial pigisse.) Ja siis nad sõitsid. Mul oli huvitav juhus jälgida fakiiride sisetmist elu ja lõbustusi pealeolümpiaadisel päeval. Päevakava esimeseks numbriks oli õpetaja Müür, kes hommikul autoga poiste korteri ette sõitis ja kõigi isikud kindlaks tegi. Siis tuli kojamees ja ütles, et korteri aeg täis on. Mispeale tõusti ja lüüsi mindi.

Lõbustused algasid peale lõunat. Kõigil olid pakid koos ja ootasid Petat, kes oli läinud sõiduraha hankima. Et aeg igav oli, ja väljas vihma valas, siis mängiti tükk aega taskurätti seotud heinatuustiga tennisit, pesapalli ja muud. Pikapeale sai sellest villand. Siis valiti üks looderimoodi fakiir välja ja hakati tema pea pihta märki viskama. Et aga ühest pallist vähe oli, siis võeti üks ligemalolev portvell, puistati sisu kõige suurema südamerahuga põrandale, topiti (portvell ikka) heinu täis ja pilluti sellega.

Agasid olid fakiirid kõvad mehed. Olümpiaadi lõpuõhtul kraapisid nad suurima osa auhindu omale. Ja muusika mängis neile tussi. Aga kui see õhtu ametlik osa lõppes, siis tuli saali seesamune isand Müür ja ütles et tantsida ei saa. Orkester vihastas ja lahkus. Hangiti kusagilt üks juudidirelli ja pandi klaveri taha. Varsti oli seesamune Müür uuesti seal ja lukustas klaveri. Ja viskas siis saalitäie publikut kõige vormilikumalt välja.

Laupäeval algasid staadionil need suured rahvusvahelised. Tartu oli mobiliseerinud oma tuusad, kellest Laabent ja Kink fakiiritegemisest kaunis nassus olid. Ainult pooleteisemeetri-line Kallas oli kõva poiss. Sugest teibas Martini ja Reisneri. Hüppas 3.30. Ainult Lukstinsh Riias sai tast ette. Aga mis eest, karikat ta ikka ei saanud. Esimesekohamehi lasti rändauhinda ainult näpuga puudutada.

Läti kolakat Viitoli (kellest räägitakse, et ta kandvat kingi nr. 62) ei lastud hõbeasja ligigi, kardeti et puudutab teise puruks.

Kõige rohkem sai asju katsuda Rähn — tervelt viis korda. Ta oleks kuus korda kah saanud, kui tahtnud oleks neljassajas meetris. Eelmisel päeval ta sellestsinasest jooksust osa ei võtnud. Sellepeale hakkasid teised norima ja onu Tammer arvas Päevalehes, et Rähn tugevaid vastaseid kardab. See vihastas jälle Rähna ja neljasajameetri lõpujooksus jooksis ta väljaspool võistlust kaasa. Ja tegi Cejzikule ära. Nii, et sai moraalse esimese koha. Pärast kirus teine, et mis nad ärritavad inimesi jooksma, sest kaitseliidupäev on ees, milleks puhata vaja.

Oi seda kaitseliitu. Need võistlused Tartus ähvardavad saada laiaulatuslikumaiks kõigist rahvus- ja rahvusvahelistest spordivõistlustest. Tallinnast sõidab üksi juba üle kaheksakümne mehe, nii, et suvel nagu nii pooltühhi Tartu rahvast seks ajaks vist ära ei jõua mahutada.

Tahab ju Tallinna nüüd läinud aastast kaotust rehabiliteerida. Elame — näeme.

Lõpuks paar ordu ametlikku teadet: Ordust lahkunud on vend Bysa, kes Rohtile kõrguses ära tegi. Ta asemele on uueks liikmeks vastu võetud E. Roht, Tartu linnast, Lihvlandi maalt.

Juhannes Killip.

Rakvere kiri.

1. Rakvere malevkonna aastapäeval pidamata jäänud sportlised võistlused peeti 12. juunil ühel ajal aiapidustustega. Võistlused algasid 4x200 mtr. tänavteatejooksuga, mööda kiviseid tänavaid, sellejuures tuli ühel vahetusel võrdlemisi järsust mäest üles joosta. Startisid kaks meeskonda: Kalevi kompanii ja õppurkompanii meeskonnad. Juba esimesel vahetusel saavutab Kalevi komp. mõnemeetrilise edu, mis järgmistel

Kaubamaja

„Sport“

Tallinnas, Narva mnt. 19, kõnetr. 23-00

Ujumis trikod, kingad, mütsid niudesided.

Tennis- reketid, pressid, pallid, võrgud, kingad, lakk ja õli.

Jalgpallid igas valikus.

Kõige odavamad hinnad.

vahetustel veelgi kasvab ja finiši jõudes on Kalevi meesk. vastasmeeskonna tublisti maha jätnud. Aeg on parim seni samal maal jookstud aegadest, nii kulutas Kalevi meeskond maa katmiseks 1.52,2 sek., õppurkompanii — 1.54,2. Selle järele peeti Rahvamaja spordiplatsil kergejõustiku võistlusi kuuenumbriise kavaga ja sama suure võistlejate arvuga.

Saavutatud tagajärjed olid: 60 m tr.: 1. Kirp 7,5; 2. Erna 7,6; 3. Jürlau 7,6. 1500 m tr.: 1. Sirm 4,39; 2. Jürlau. Kaugus: 1. Erna 5,73; 2. Kirp 5,61; 3. Alaküla 5,58. Kõrgus: 1. Erna 1,55; 2. Kirp. Kuul: 1. Erna 10,91; 2. Kirp 10,58. Ketas: 1. Erna 31,45; 2. Kirp.

Väljaspool võistlust hüppas Alaküla hoota kaugust 2,80, mis parem kaitseliidu rekordist.

Kergejõustiku treeneriks saadab Ekrave liit Rakveresse arvatavasti A. Palmi.

— Köln lõi Brüsseli jalgpalli linnavõistlused 6:2 (4:1) ja Kesk-Saksa Põhja-Saksat 6:4 (5:0).

Spordiäri

RESEV-RESEL

Tallinn, Toompuiestee 19, telef. 20-19.

Soovitab oma valmistatud spordi ja võimlemise abinõusid.

O.-ü. „ESTO“

Tallinn, Pikk tän. 47, Telefon 10-02,

Soovitab kõiksugu spordiabinõusid parimatest kodu- ja väjamaa tehastest.

Ladus suuremal arvul spordikirjandust.

Puuvilla-, floor- ja siidisukki, moodsat ja elegant siidist

„Luxus“ pesu, vastupidavat puuvillast

trikoo pesu, spordi- ja supelkostüüme

valmistab ja müüb kaupmeestele trikoo- ja pesuvabrik

OSKAR KILGAS

Tallinn, Prii tän. 3. Telefon 2-23.